

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ولادیمیر اودینتسوف (Vladimir Odintsov)، مفسر سیاسی
برگردان: ا.م. شیری
۰۲ دسمبر ۲۰۲۲

بریکس هژمونی غرب را در هم می‌شکند

بنا به ارزیابی شمار زیادی از تحلیلگران در کشورهای مختلف جهان، نظم جهانی لیبرالی که پس از پایان جنگ سرد به نفع ایالات متحده در دنیا برقرار گردید، در برابر چشمان ما در حال فروپاشی و قطعاً محکوم به مرگ است. مجله اکنومیست متعلق به خانواده روچیلد- بانکداران اصلی نظام مالی انگلستان – با انتشار پیش‌بینی معروف خود در باره سال آینده به نام **جهان پیش رو در سال ۲۰۲۳**، حتی با چاپ تصاویر مهمترین سیاستمداران تعیین‌کننده مسیر جهان در سال ۲۰۲۳ روی جلد خود، آن‌ها را معرفی کرد. تصاویر سیاستمداران در آنجا در اندازه یکسانی نیستند. خود این، سهم متفاوت آن‌ها در سیاست جهانی را نشان می‌دهد. در این رابطه قابل توجه است که تصاویر شی جین‌پینگ و ولادیمیر پوتین بخش بیشتر قاب را تشکیل می‌دهد. علاوه بر این، پوتین در مرکز تصویر قرار گرفته و سایر رهبران در دایره دور او قرار دارند و آن نیز به وضوح نشان می‌دهد که روسیه در مرکز سیاست جهانی باقی می‌ماند و به ایفای نقش تعیین‌کننده در فرآیندهای جهانی ادامه خواهد داد.

همانطور که اسکات ریتز، افسر اطلاعاتی سابق امریکا در مصاحبه با Judging Freedom گفت، ایالات متحده به بیماری «تکثیر ملی» مبتلا شده، علاقه‌مندی واشنگتن به دیکته کردن شرایط خود به دیگران، بقیه کشورها را خسته کرده است.

به نوشته The Hill، قوانین و هنجارهای ایجاد شده توسط واشنگتن پس از جنگ جهانی دوم دیگر مانند گذشته بر جهان حاکم نیستند. ابزارهای منع تجاوز به سایر کشورها دیگر کارایی خود را از دست داده‌اند. نهادهای حاکم بر اقتصاد جهانی زیر بار بحران‌های پیاپی مالی در حال تزلزل و فروپاشی هستند. حتی سازمان‌های منطقه‌ای مانند ناتو و

اتحادیه اروپا که غرب از آن‌ها به عنوان الگوهای ثابت یاد می‌کند، تحت تأثیر بی‌سابقه نیروهای گریز از مرکز از هم می‌پاشند. نظام جدیدی از روابط بین‌الملل در حال تکوین است که در آن نه تنها منافع قدرت‌های بزرگ دیگر مانند چین، هند، روسیه، بلکه کشورهای که به دنبال سیاست‌های مستقل از ایالات متحده و غرب هستند نیز در نظر گرفته می‌شود. روی این اصل، اظهارات کارلوس آلبرتو فرانس، وزیر امور خارجه برزیل در حاشیه اجلاس گروه ۲۰ مبنی بر این که کشورهای در حال توسعه، از جمله برزیل حق دارند در تمام مسائل سیاست جهانی موضع مستقل اتخاذ کنند، باعث تعجب هیچ کس نشد.

روزنامه «جمهوریت»، چاپ ترکیه می‌نویسد که گروه ۲۰ در حال منسوخ شدن است و بریکس با اطمینان صحنه را پر می‌کند. در عین حال، این نشریه تأکید می‌کند که سهم شیر کالاها در بازار جهانی در حال حاضر خارج از هژمونی غرب است و انزوای آن آشکار. دلارزدائی به عنوان عامل تقویت‌کننده اتحاد گروه بریکس در سال‌های اخیر، به مهم‌ترین روند تبدیل شده است.

کشورهای بیشتری برای پیوستن به گروه بریکس شامل برزیل، روسیه، هند، چین و افریقای جنوبی، علاقه‌مندی نشان می‌دهند. حتی امروزه، ۴۱ درصد از جمعیت جهان، ۲۴ درصد از تولید ناخالص داخلی و ۱۶ درصد از تجارت جهانی را گروه بریکس تشکیل می‌دهد.

ظاهراً گروه بریکس بزودی به گروه بریکس پلاس تبدیل خواهد شد. واقعیت این مدعا را ابراز تمایل ترکیه، عربستان سعودی، ارجنتاین، مکزیکو، ونزوئلا، نیکاراگوئه، ایران، اندونزی، قزاقستان، نیجریه، الجزایر، مصر، سنگال و تعدادی دیگری از کشورها برای پیوستن به آن نشان می‌دهد. چهاردهمین اجلاس سران بریکس که در ماه جون به ریاست چین و با حضور نمایندگان ۱۸ کشور از طریق ویدئو کنفرانس برگزار شد، یک رویداد مهم در قالب بریکس پلاس بود. علاوه بر پنج کشور اصلی، کشورهای الجزایر، ارجنتاین، مصر، اندونزی، ایران، قزاقستان، کامبوج، مالزی، سنگال، تایلند، ازبکستان، فیجی و اتیوپی در این اجلاس شرکت کردند.

علاقه‌مندی الجزایر برای پیوستن به گروه بریکس در اوایل ماه اگست توسط رئیس جمهور عبدالمجید تبون اعلام شد. به گفته رئیس جمهور تبون، پیوستن این کشور به این گروه کمک می‌کند تا از کشاندن جمهوری دموکراتیک الجزایر به «مناقشات دوقطبی» جلوگیری شود. عضویت الجزایر در بریکس این کشور را قادر می‌سازد تا گردشگری متقابل با روسیه، تجارت محصولات کشاورزی، اجرای پروژه‌های انرژی هسته‌ای و سایر زمینه‌ها را به طور جامع‌تری توسعه دهد.

در سال‌های اخیر بحث ضرورت عضویت کامل ترکیه در بریکس به بحث رایج در محافل سیاسی ترکیه تبدیل شده است. به گفته رسانه‌های ترکیه، این موضوع نه تنها در نتیجه عادی‌سازی روابط سیاسی، حتی نظامی و اقتصادی با روسیه اهمیت فزاینده‌ای کسب می‌کند. ما نباید فراموش کنیم که از سال ۱۹۸۷ درخواست ترکیه برای پیوستن به اتحادیه اروپا «هنوز در حال بررسی است». ترک‌ها در نتیجه ایستادن در پشت درهای اتحادیه اروپا به مدت ۳۵ سال (!) کاملاً خسته شده‌اند. آری، این چیزی جز تحقیر آشکار ترک‌ها توسط غربی‌ها نیست. بنابراین، واکنش انقره در اپریل امسال، که اردوخان هنگام سفر هیأتی از اتحادیه اروپا به ترکیه، به طرز نمایشگرانه صندلی را در اختیار اورسولا فون‌درلاین، رئیس کمیسیون اروپا قرار نداد و او ناگزیر روی مبل مخصوص مترجمان معمولی نشست، تعجب‌آور نیست.

علاوه بر آن، این واقعیت بر کسی پوشیده نیست که مردم ترکیه علاقه‌مند به ناتو نیستند. در میان آن‌ها ایده خروج از این پیمان نظامی و انتقاد از ایالات متحده و ناتو در حال افزایش است. ترکیه رابطه تحقیرآمیز ائتلاف نسبت به خود را، به

ویژه پس از مشارکت در توسعه مشترک جنگنده بسیار گران قیمت اف ۳۵- امریکائی و آغاز تولید برخی قطعات آن نمی بخشد.

برگرفته از [تارنمای جنگ و صلح](#)

۱۰ آذر- قوس ۱۴۰۱